

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

анотований бібліографічний список

2020. – Вип. 1 (січень). – 28 с.

<http://nplu.org/article.php?id=423>

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

1. **Актуальні питання призначення та проведення експертиз :** наук.-практ. посіб. / Ген. прокуратура України, Нац. акад. прокуратури України ; [уклад. А. В. Столітній та ін.] ; за заг. ред. І. І. Присяжнюка. — Київ : Нац. акад. прокуратури України, 2017. — 299 с. - **Шифр зберігання в Бібліотеці: A802199** *Визначено підстави проведення судових експертиз та охарактеризовано систему судово-експертних установ України. Висвітлено особливості підготовки і призначення окремих видів експертиз та експертних досліджень. Розглянуто особливості призначення і проведення судових експертиз у кримінальних провадженнях про військові злочини. Надано інформацію про експертні установи та підрозділи, у яких проводяться конкретні види досліджень.*

2. **Аніщук В. Вплив віку суб'єкту злочину на кримінальну відповідальність** / Вікторія Аніщук // Підприємництво, госп-во і право. — 2019. — № 7. — С. 172-175. *Дослідження присвячене з'ясуванню сутності поняття «вік» та його значення у кримінальному праві України. У Кримінальному кодексі України поняття віку суб'єкта злочину не визначено, хоча для кримінального права правильне розуміння поняття віку, його ознак і елементів має велике значення, оскільки вік є невід'ємною ознакою суб'єкта злочину й обов'язковою ознакою низки кваліфікованих складів злочинів у частині ознаки потерпілого від злочину. Як кримінально-правова категорія вік становить собою встановлену кримінальним законом кількість часу,*

прожитого особою, а також ступінь її психологічного, фізіологічного і соціального розвитку, що характеризує можливість особи усвідомлювати суспільну небезпеку своїх дій та керувати ними. Розглянуто різновиди віку, які виділяються у науковій літературі, зокрема біологічний, освітній, розумовий, фізіологічний, хронологічний, а також широке і вузьке розуміння цього поняття, які існують у сучасній науці кримінального права. Під віком у широкому розумінні мається на увазі календарний період, який пройшов від народження людини до будь-якого іншого хронологічного моменту в її житті. У вузькому розумінні це календарний період психофізіологічного стану людини, з котрим пов'язані біологічні, соціально-психологічні і юридичні зміни і наслідки. Висвітлено дискусії щодо підстав, якими повинен керуватись законодавець під час встановлення мінімального віку суб'єкта злочину у Кримінальному кодексі, та підходи до питання встановлення мінімального віку суб'єкта злочину. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/7/32.pdf>

3. Берднік І. Заходи, які застосовуються поза межами кримінальної відповідальності особи, за злочини, що посягають на водні ресурси / Інна Берднік // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 176-181. Увагу акцентовано на аналізі заходів кримінально-правового характеру поза межами кримінальної відповідальності з метою висвітлення основних проблем щодо підстав та умов звільнення від кримінальної відповідальності за злочини, що посягають на водні ресурси, а також застосуванні заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб. Автор доходить висновку, що зміст статей розділу VIII Особливої частини КК, що передбачають кримінальну відповідальність за посягання на водні ресурси, дозволяє зробити висновок, що за окремі з них можуть застосовуватись види звільнення від кримінальної відповідальності, передбачені розділом XII «Звільнення від покарання та його відбування» Загальної частини КК. Поряд із цим за різні види правопорушень, що посягають на водні ресурси, можна застосовувати різні за своїм

характером заходи правового впливу щодо юридичних осіб. Проте заходи правового впливу, що застосовуються на підставі регуляторного законодавства за названі вище правопорушення, вчинені фізичними особами, за своїм характером все ж істотно відрізняються від заходів кримінально-правового характеру, які згідно зі ст. 96-6 КК можуть застосовуватись до юридичних осіб. Тому видами правопорушень, за які можуть застосовуватись зазначені заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб, доцільно визнавати лише такі з них, які істотно відрізняються від інших правопорушень, що передбачені регуляторним законодавством, і лише частково збігаються за своїм обсягом зі злочинами певних видів. Текст: <http://www.pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/7/33.pdf>

4. Білоус К. С. Досвід деяких країн із підготовки засуджених до звільнення з місць позбавлення волі / К. С. Білоус // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2019. – Вип. 37. – С. 120-134. – **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14628-37** На прикладі зарубіжних країн досліджено питання підготовки до звільнення засуджених з місць позбавлення волі. Стверджено, що на сьогодні в кримінально-виконавчій політиці України не повною мірою проводиться робота із засудженими, спрямована на позитивну соціальну адаптацію, у зв'язку з чим необхідне якісне реформування кримінально-виконавчої системи. Наголошено, що ефективною буде така організація процесу підготовки засуджених до звільнення, яка зніме якомога більше проблем постпенітенціарного характеру. Такі проблеми пропонується ділити на зовнішні (об'єктивні) та внутрішні (суб'єктивні). На прикладі таких країн, як Німеччина та Австрія, проаналізовано реалізацію права засуджених на працю. Виявлено, що праця засуджених у вказаних країнах є обов'язковою та входить до переліку оцінних критеріїв виконання індивідуальної програми виправлення. Засуджених забезпечують роботою з урахуванням їх спеціальності, а ті, які не мають професії, здобувають її в установі. Свідомство про здобуття професії оформлюється таким чином,

аби неможливо дізнатися, що воно отримане в місцях позбавлення волі. На прикладі Швейцарії досліджено питання працевлаштування засуджених, де для того, щоб підвищити їхні шанси на ринку праці після звільнення, на базі тюрем та колоній створюється не одне моновиробництво, а велика кількість майстерень, які податком частково не обкладаються. Звернено увагу на досвід Великої Британії та Федеративної Республіки Німеччина, які орієнтовані на повну освітню адаптацію. Проаналізовано також досвід Японії, Республіки Азербайджан та Федеративної Республіки Німеччина у сфері забезпечення засуджених тимчасовим житлом після звільнення. Визначено, що в цих країнах функціонують перехідні будинки, а також гуртожитки для засуджених, в яких їм надається можливість тимчасового проживання. На підставі проаналізованого матеріалу зроблено висновки, щодо необхідності запровадження позитивного зарубіжного досвіду, а саме: ефективного працевикористання засуджених, що дасть можливість досягти таких позитивних змін у їх особистості, які сприятимуть поверненню до самостійного соціально-нормативного життя в суспільстві; необхідність забезпечення засуджених профільними робочими місцями після звільнення з місць позбавлення волі для закріплення отриманих там професійних навичок; необхідність отримання освіти засудженими, яка має стати обов'язковим пунктом виправної роботи з ними; забезпечення засуджених тимчасовим житлом після звільнення з місць позбавлення волі для полегшення їх орієнтації на волі та надання можливості пристосування протягом певного часу. Текст: <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178539>

5. **Вапнярчук В. В. Достовірність і значущість доказів у кримінальному провадженні** / В. В. Вапнярчук // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 120-123. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Досліджено такі властивості доказів у кримінальному провадженні, як достовірність і значущість. Висловлено думку про необхідність виділення поряд із такими «традиційними» властивостями, як належність, допустимість,

достовірність доказів, також їхньої значущості (сили), яка є відмінною від названих. Проаналізовано особливості співвідношення достовірності та значущості з іншими властивостями, а також висловлено думку щодо механізму і моменту переходу ймовірного знання в достовірне. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

6. **Вечерова Є. М. Поняття, сутність та правова природа нормативності кримінального права: деталізація окремих складників проблематики** / Є. М. Вечерова // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 75-78. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** *Викладено авторський погляд на нормативність кримінального права, в основу якого покладено парадигму ціннісно-нормативного праворозуміння та аксіологічний підхід. Згідно із запропонованим баченням нормативності кримінального права, з'ясовано її сутність і правову природу. Звернено увагу на об'єктивні, суб'єктивні та інституціональні функціональні аспекти нормативності кримінального права.* Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

7. **Ветєва Н. В. Шляхи вдосконалення превентивної діяльності щодо корисливо-насильницької злочинності неповнолітніх у Південному регіоні України** / Н. В. Ветєва // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 79-82. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** *Висвітлено засоби удосконалення існуючих заходів превентивної діяльності відносно корисливо-насильницької злочинності неповнолітніх. Окрему увагу приділено корисливо-насильницькій злочинності неповнолітніх у Південному регіоні України (Миколаївська, Одеська та Херсонська області) та заходам запобігання такому явищу з урахуванням регіональних особливостей. Напрями дослідження включають у себе різні науково-теоретичні та практичні підходи, які сприяють запобіганню та протидії такого суспільного явища.* Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

8. **Гончар І. Держать руку на PLS** / Ирина Гончар, Ольга Кириенко // Юрид. практика. — 2019. — 17 дек. (№ 51). — С. 18-24. *Висвітлено матеріали Міжнародного форуму просування юридичних послуг (PLS), який традиційно закриває сезон заходів газети "Юридична практика". Цього року "PLS – 2019" проходив 12 – 13 грудня за підтримки генерального партнера "MORIS" і експертного партнера "ЮФ Аequo". У перший день форуму говорили про тренди і стратегії просування юридичних послуг, а другий був присвячений практичній роботі в секціях і майстер-класах. Наведено тези виступів учасників форуму. Названо імена кращих спеціалістів у сфері юридичного маркетингу, PR та BD–переможців дослідження PLS Top Teams. Текст: <https://pravo.ua/articles/derzhat-ruku-na-pls/>*

9. **Гончар І. Понизить кваліфікацію** / Ирина Гончар // Юрид. практика. — 2019. — 17 дек. (№ 51). — С. 25. *Наголошено, що правильна кваліфікація діяння – основа справедливого рішення в кримінальному провадженні, адже серед принципів правосуддя не останнє місце займає невідворотність покарання: винний має понести відповідальність за те, що зробив, проте ніхто не повинен бути покараний за те, чого не робив. У зв'язку з цим акцентовано увагу на послідовності Касаційного кримінального суду (КУС) в складі Верховного Суду (ВС), що формує позицію щодо правильної кваліфікації діянь за статтею 119 Кримінального кодексу (КК) України – вбивство з необережності. Зазначено, що Верховний Суд вказав на особливості кваліфікації діяння як вбивства з необережності за статтею 119 КК України, яка передбачає менш суворе покарання, ніж суміжні статті. Текст: <https://pravo.ua/articles/ponizit-kvalifikaciju/>*

10. **Горбачова І. М. Декларативність норм про "невідворотність" кримінальної відповідальності за винесення завідомо неправосудного рішення** / І. М. Горбачова // Вісн. Чернівець. ф-ту Нац. ун-ту "Одес. юрид. акад.". – Чернівці, 2019. – Вип. 2. – С. 153-163. – **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17761-2(2019)** *Зазначено, що сучасна редакція ст. 375 КК України через наявність в ній оцінних та не визначених на нормативному*

рівні категорій, закріплення принципу законності судового рішення унеможлиблює притягання до відповідальності винних осіб. Разом з тим, винесення завідомо неправосудних, рішень не тільки підриває довіру до авторитету судової влади, але й призводить до серйозних порушень прав та свобод, законних інтересів людини, суспільства, держави. Чинне законодавство містить поняття "незаконне", "необґрунтоване" рішення, тому чітко визначені категорії мають міститися в диспозиції ст. 375 КК для усунення можливостей уникнення від справедливої кари.

11. **Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства :** матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., (Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 15 листоп. 2019 р.) / М-во внутр. справ України, Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ ; [редкол.: А. Є. Фоменко (голова) та ін.]. — Дніпро : ДДУВС, 2019. — 279 с. - **Шифр зберігання в Бібліотеці: A802451** Висвітлено теорію та практику світового досвіду протидії корупції, теоретико-правові та філософсько-методологічні аспекти цього феномена. Розкрито особливості застосування адміністративного, кримінального, кримінально-процесуального та інших галузей законодавства щодо запобігання і протидії цьому явищу в зарубіжних країнах, зокрема, Великобританії, США, Франції, Польщі, Новій Зеландії, Республіці Казахстан, а також практику правоохоронної діяльності в цій галузі. Зачну увагу приділено питанням антикорупційної політики в Україні.

12. **Довженко О. Ю. Деякі питання призначення комп'ютерно-технічної експертизи під час розслідування кіберзлочинів / О. Ю. Довженко** // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 124-127. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Розглянуто деякі питання призначення комп'ютерно-технічної експертизи під час розслідування кіберзлочинів. Проаналізовано сучасний стан правового регулювання цього питання. Наведено рекомендації щодо постановки питань слідчим під час призначення комп'ютерно-технічної

експертизи у справах про кіберзлочини. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

13. **Довженко О. Ю. До питання про тактику допитів у справах про кіберзлочини** / О. Ю. Довженко // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Серія : Юриспруденція : зб. наук. пр. — Одеса, 2019. — Вип. 37.— С. 143-145. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17425-37* Розглянуто деякі питання призначення і проведення допитів під час розслідування кіберзлочинів. Проаналізовано сучасний стан правового регулювання цього питання. Наведено рекомендації щодо постановки питань слідчим у процесі призначення та проведення допиту у справах про кіберзлочини. Текст: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc37/37.pdf>

14. **Жук І. В. Обмежувальні заходи у кримінальному праві України: правова природа та сутність** / І. В. Жук // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 82-86. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2* Досліджено правову природу обмежувальних заходів, їх ознак, підстав та мети застосування. Увагу приділено відмежуванню обмежувальних заходів від інших заходів державного примусу, яких вживається щодо особи, яка вчинила домашнє насильство. Проаналізовано обов'язки, які можуть бути покладені на особу під час вжиття обмежувальних заходів. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

15. **Козаченко І. М. Методика визначення взаємного розташування постраждалого і зброї при пораненні з автомата АК-74 : посіб. для суд.-мед. експертів, криміналістів і юристів** / І. М. Козаченко. — Харків : Бровін О. В., 2019. — 59, 51 с. - *Шифр зберігання в Бібліотеці: А802083* Наведено результати досліджень автора щодо комплексу морфологічних ознак для визначення взаємного розташування постраждалого та зброї у разі поранення з автомата АК-74. Установлено, що характер зон кінтяви і пояски обтирання кулі на тканинах одягу та тілі людини пов'язані зі зміною положення дула зброї та відстані пострілу.

Опрацьовано статистично значущі моделі лінійної регресії та алгоритм підтримки прийняття рішень, запропоновано теоретичну формулу. Це дає змогу визначити положення автомата АК-74 у разі поранення за характером слідів пострілів на перешкодах з урахуванням напрямку ранового каналу щодо основних площин тіла.

16. Кутєпов М. Ю. Проблеми соціальної адаптації та ресоціалізації осіб, звільнених із місць позбавлення волі / М. Ю. Кутєпов // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 54. — С. 156-159. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-54*
Розглянуто соціально-правову природу процесу ресоціалізації осіб, засуджених до позбавлення волі. Встановлено особливості соціально-психологічних змін особистості внаслідок її засудження та відбування покарання, що пов'язується з обмеженням особистої свободи, прав та законних інтересів засуджених. Наведено соціально-педагогічні технології, які можуть слугувати основою ресоціалізації засудженого на різних етапах відбування кримінального покарання в умовах пенітенціарного закладу, визначено етапи ресоціалізації, розкрито їхній зміст (сутність) у сучасних науково-теоретичних та практичних умовах існування суспільства. Текст: <http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.54/No.54.pdf>

17. Ландіна А. В. Кримінально-правові заходи запобігання алкоголізму: порівняльно-правовий аспект / А. В. Ландіна, О. М. Лисенко // Часопис Київ. ун-ту права. — 2019. — № 3. — С. 219-223. Здійснено порівняльний аналіз норм зарубіжного кримінального законодавства, що передбачають заходи з запобігання алкоголізму у осіб, які вчинили злочин у стані алкогольного сп'яніння, із відповідними нормами КК України. Зроблено висновок щодо необхідності доповнення КК України конкретними нормами, що підвищать ефективність запобігання алкоголізму серед суб'єктів злочинів. Текст: http://kul.kiev.ua/KUP/flash/map/CHAS19_3.pdf

18. Лисаченко С. Л. Процесуальне керівництво прокурора досудовим розслідуванням у частині застосування засобів отримання

відомостей від особи / С. Л. Лисаченко // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 131-135. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Досліджено процесуальне керівництво прокурора досудовим розслідуванням у частині застосування засобів отримання відомостей від особи. Проаналізовано наукову літературу та приписи законодавства щодо процесуального керівництва досудовим розслідуванням у частині здійснення засобів отримання відомостей від особи. Визначено проблеми процесуального керівництва прокурора досудовим розслідуванням у частині вказаних засобів стосовно пасивного, формального виконання прокурором процесуальних повноважень та порушення принципу «незмінності прокурора». Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

19. **Литвинов О. М. Нариси з кримінології постмодерну** / Олексій Миколайович Литвинов, Ю. В. Орлов ; Кримінол. асоц. України. — Харків : Право, 2019. — 277 с. - **Шифр зберігання в Бібліотеці: А802183** Розглянуто комплекс теоретичних питань, що потрапили до зони турбулентності кримінології постмодерну, де панують морально-правовий релятивізм і світоглядна фрагментованість, вульгаризований практицизм, волюнтарний прагматизм. Цілком очевидною є тенденція до все більшого проникнення симулякрів у різні царини суспільних відносин, їхньої ціннісної деформації, відриву людини від природних основ свого життя на користь віртуальних конструктів проживання у світі постправди, кримінологічні споглядання й опис якого подано на сторінках цього видання.

20. **Литонинский В. Предпремьерный показ** / Валерий Литонинский // Корреспондент. — 2019. — № 24 (20 дек.). — С. 14-16. Висвітлено ситуацію, пов'язану із оголошенням підозри у вбивстві журналіста Павла Шеремета, що відбулось 2016 року в Києві, відомим волонтерам — музиканту Андрію Антоненку, дитячому кардіохірургу Юлії Кузьменко, військовій медсестрі Яні Дугарь та подружжю Кузьменків. Зазначено, що "відлуння було таким, що навіть підсумки Нормандського

саміту відійшли на другий план”. Указано на зв’язок цих подій із можливим стартом кампанії зі зміни глави уряду. Акцентовано увагу на висунутих слідством мотивах та доказах, а також їх невідповідності фактам; на участі Президента України Володимира Зеленського як гостя на брифінгу щодо розслідування вбивства, скликаному Міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковим. Окрему увагу приділено появі на сайті Верховної Ради 16 грудня тексту внесеного Президентом України Володимиром Зеленським законопроекту № 2598 ”Про внесення змін до Конституції України (щодо децентралізації влади)”. Проаналізовано три напрями, закладені у запропонованих змінах: введення за фактом прямого президентського правління, з приводу особливого режиму для ОРДЛО, а також наявності перехідних положень, якими створюється ”чехарда” із датою наступних чергових місцевих виборів. Йдеться також про спробу ”знести” голову Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) Артема Ситника, якого Рівненський апеляційний суд визнав винним у корупції – очільник НАБУ не задекларував відпочинок. Текст: <https://korrespondent.net/ukraine/4172876-predpremernyi-pokaz-komu-vyhodno-delo-sheremeta>

21. Літвін Л. Особливості криміналістичної характеристики порушень державного кордону / Людмила Літвін, Геннадій Мельник // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 211-216. Проаналізовано та визначено особливості найбільш дієвих елементів означених видів криміналістичних характеристик, якими є спосіб вчинення злочину, слідова картина та суб’єкт вчинення кримінального правопорушення. На підставі кримінально-правового аналізу та судової практики визначено структуру криміналістичної характеристики незаконного переправлення осіб через державний кордон та незаконного перетинання державного кордону України. Аналіз способів переправлення осіб через державний кордон України дав змогу визначити критерії їх класифікації та охарактеризувати сучасні способи незаконного переправлення осіб. Злочинна діяльність, пов’язана з переправленням осіб

через державний кордон, свідчить про те, що способи незаконного переправлення постійно вдосконалюються та розробляються принципово нові, які покликані мінімізувати ефективну діяльність правоохоронних органів. Особливістю слідової картини незаконного переправлення осіб є те, що вона відображає дії осіб, причетних до переправлення, та дії порушників державного кордону від початку реалізації злочинного наміру і до його завершення. Слідову картину незаконного перетинання державного кордону становлять сліди порушення державного кордону під час перетинання, під час приховування та під час затримання порушника державного кордону.

22. **Лукашкіна Т. В. Деякі проблемні питання законодавчого регулювання кримінального провадження щодо неповнолітніх (у світлі дії принципу правової визначеності) / Т. В. Лукашкіна, Л. М. Гуртієва // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Серія : Юриспруденція : зб. наук. пр. — Одеса, 2019. — Вип. 37.— С. 134-138. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17425-37* Проаналізовано окремі проблемні ситуації законодавчого врегулювання кримінального провадження щодо неповнолітніх в аспекті дії принципу правової визначеності. Зроблено висновок, що окремі положення КПК України (ст. 491, ст. 497 та ін.) сформульовано недостатньо коректно та що вони суперечать положенням інших статей КК та КПК України. Внесено пропозиції щодо вдосконалення національного кримінального процесуального законодавства в аспекті досліджуваної теми. Текст: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc37/35.pdf>**

23. **Любимов О. К. Проблемні питання притягнення державних службовців до дисциплінарної відповідальності / О. К. Любимов // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Серія : Юриспруденція : зб. наук. пр. — Одеса, 2019. — Вип. 37.— С. 103-107. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17425-37* Розглянуто проблемні питання притягнення до дисциплінарної відповідальності державних службовців. Зроблено висновок, що одним із недоліків нового Закону України «Про державну службу» є відсутність законодавчого закріплення поняття дисциплінарного проступку, а тому**

запропоновано його визначення та необхідність закріплення в статті 65 указаного Закону. Досліджено проблеми, які виникають під час притягнення до дисциплінарної відповідальності державних службовців. Наголошено на необхідності розширення переліку видів дисциплінарної відповідальності державного службовця; усунення можливого суб'єктивного ставлення суб'єкта призначення чи керівника органу до підлеглого державного службовця під час визначення дисциплінарного проступку за вчинені ним дії. Обґрунтовано можливість накладення на державного службовця штрафу як виду стягнення не тільки за злочини та правопорушення, які передбачені Кримінальним кодексом України та Кодексом України про адміністративні правопорушення, а й за окремі види саме дисциплінарних правопорушень, виключний перелік яких слід чітко передбачити на законодавчому рівні.

Текст: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc37/28.pdf>

24. **Макодзьоб А. В. Види предметів злочину** / А. В. Макодзьоб // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 87-92. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Досліджено класифікації предметів злочину за різними критеріями та їх види. Встановлено найбільш значущі критерії класифікацій предметів злочину, їх види та кримінально-правове значення. Висловлено думку щодо обґрунтованості виділення окремих класифікацій предметів злочину, запропоновано правила поділу їх на види. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

25. **Максіменцев М. Г. Посткримінальна поведінка в механізмі окремого злочину у сфері надрокористування в Україні: кримінологічний аналіз** / М. Г. Максіменцев // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 93-96. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Досліджено механізм посткримінальної поведінки особи, яка вчинила злочин у сфері надрокористування. Встановлено, що цей механізм охоплює дві фази діяльності: збут корисних копалин, який відрізняється в механізмі

епізодичних злочинів та кримінальних промислів; формування та дію механізмів психологічного самозахисту злочинців. Виявлено та охарактеризовано особливості збуту різних видів незаконно видобутих корисних копалин в Україні. Відстоюється думка про типовість виправдувального посткримінального мотивування осіб, які вчинили злочин у сфері надрокористування, формування в них комплексу соціальної жертви.
Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

26. Маленко О. Відмежування заочної кримінальної процесуальної форми від суміжних категорій / Олександр Маленко
// Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 200-205.
Дослідження присвячене застосуванню заочної кримінальної процесуальної форми. Порушено проблему співвідношення кримінального процесуального інституту заочного провадження та кримінального процесуального інституту кримінального провадження без участі підозрюваного та/або обвинуваченого, яка, з огляду на аналіз наукової літератури з проблем кримінального процесу, є надзвичайно дискусійною. Стверджено, що основними доктринальними підходами до відповідного співвідношення є такі: заочне кримінальне провадження є частиною кримінального провадження без участі підозрюваного та/або обвинуваченого; заочне кримінальне провадження повністю включає кримінальне провадження без участі підозрюваного та/або обвинуваченого; заочне кримінальне провадження частково включає кримінальне провадження без участі підозрюваного та/або обвинуваченого (окремі його процесуальні форми); заочне кримінальне провадження та кримінальне провадження без участі підозрюваного та/або обвинуваченого є відмінними правовими категоріями. Зроблено висновок, що сьогодні в науковій юридичній літературі з проблематики кримінального судочинства висловлюються різні міркування з приводу співвідношення кримінального процесуального інституту заочного провадження та кримінального процесуального інституту здійснення

кримінального провадження за відсутності обвинуваченого, що свідчить про складність та комплексність досліджуваних правових категорій.

27. **Матвєєва Ю. О. Засади службового етикету в діяльності працівника державної кримінально-виконавчої служби України** / Ю. О. Матвєєва, О. М. Конопацька // Юрид. психологія. – 2016. – № 2. — С. 159-170. *Визначено норми поведінки, моральні цінності, зобов'язання та принципи роботи персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України, професійно-етичні вимоги до службової, позаслужбової та антикорупційної поведінки.* Текст:

<https://psychped.naiau.kiev.ua/index.php/psychped/article/view/445/447>

28. **Мацола А. А. Особливості початкового етапу розслідування перешкоджання законній професійній діяльності журналістів** / А. А. Мацола, І. С. Заєць // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 97-101. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** *Обґрунтовано практичну значимість виділення початкового етапу розслідування перешкоджання законній професійній діяльності журналістів, основним завданням якого є встановлення зв'язку події кримінального правопорушення з професійною діяльністю потерпілого журналіста. Із цією метою визначено типові слідчі ситуації, виокремлено найбільш оптимальні слідчі (розшукові) дії.* Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

29. **Мудрак І. В. Поняття, значення, окремі категорії кримінально-процесуальної активності потерпілого у кримінальному провадженні** / І. В. Мудрак // Часопис Київ. ун-ту права. – 2019. – № 3. — С. 224-227. *Досліджено поняття, значення, окремі категорії кримінально-процесуальної активності потерпілого у кримінальному провадженні. Наголошено на значенні комунікативних бар'єрів у реалізації законних інтересів потерпілого у кримінальному провадженні.* Текст: http://kul.kiev.ua/KUP/_flash/map/CHAS19_3.pdf

30. Муха С. О. Передумова звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки / С. О. Муха // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2019. – Вип. 37. – С. 134-151. – **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14628-37** *Стаття присвячена визначенню передумови звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки. Наведено аргументи щодо використання поняття «передумова звільнення від кримінальної відповідальності». Наголошено, що передумова звільнення від кримінальної відповідальності є загальною для будь-якого виду такого звільнення. При цьому для звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки зазначена передумова супроводжується такими обмеженнями, як: вчинення злочину вперше; злочин має бути невеликої або середньої тяжкості; злочин не має належати до корупційних. Розкриваючи зміст зазначених обмежень, автор визначив поняття «злочин, який вчинено вперше». Приділено увагу питанню звільнення кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки у разі вчинення нею певної множинності злочинів. Відстоюється позиція, що можливість звільнення особи від кримінальної відповідальності при повторності, реальній сукупності та рецидиві злочинів виключається, оскільки не дотримується вимога закону про вчинення злочину вперше. У той же час така можливість залишається при вчиненні ідеальної сукупності злочинів (тобто вчиненні особою одним діянням двох або більше одиничних злочинів, передбачених різними статтями або різними частинами статті КК). Висвітлено особливості передумови звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки відповідно до нової реакції ст. 47 КК внаслідок набрання чинності 1 січня 2020 р. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень». Текст: <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178539>*

31. **Назимко Є. Становлення ювенальної віктимології як окремого кримінологічного вчення** / Єгор Назимко, Юрій Пайда, Марина Андріяшевська // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 188-193. *Розкрито особливості становлення ювенальної віктимології як окремого кримінологічного вчення. Проаналізовано історичні витоки зародження та розвитку ювенальної віктимології. Зазначено, що загальноісторична природність зародження ювенальної віктимології зумовлена не чим іншим, як саме давнім, значним, гостро позитивним ціннісно-етичним, моральним, тобто аксіологічним суспільним ставленням до всього комплексу соціальних, кримінально-правових та інших проблем дитинства, неповноліття, малолітства тощо. Стверджено, що ювенальна віктимологія є досить актуальною, соціально важливою сферою науково-кримінологічного знання та дослідження. Ця система/галузь науково-кримінологічного знання зумовлюється власним, очевидним надзвичайно гострим соціальним та суто кримінологічним причинно-предметним контекстом – вчиненням кримінальних злочинів проти неповнолітніх та/або малолітніх осіб, причинами та наслідками вчинення проти них тих чи інших злочинних діянь.* Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/7/35.pdf>

32. **Негребецький В. Особливості фіксації результатів криміналістичної реконструкції під час слідчого експерименту** / Владислав Негребецький // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 217-221. *Дослідження присвячене проблемам вдосконалення способів та прийомів збирання, дослідження і фіксації доказів під час слідчого експерименту. Розглянуто особливості процесу пізнання в ході цієї слідчої дії. Зазначено, що слідчий експеримент як процесуальний спосіб отримання доказів призначений для перевірки вже зібраної інформації. Він передбачає два різні способи перевірки доказів: експериментальну – через проведення дослідних дій (власне слідчий експеримент) та перевірку через зіставлення показань з фактичною обстановкою (перевірка показань на місці). Відповідно, підстави для перевірки, зміст методів і прийомів пізнання під*

час слідчого експерименту і перевірки показань на місці суттєво відрізняється. Під час перевірки показань на місці особа, показання якої перевіряються, за присутності слідчого фактично створює криміналістичну модель події (реконструює подію). Суттєво, що ця модель будується на підставі показань, що перевіряються. А сама модель виступає інструментом для перевірки показань.

33. **Панасюк А. О. Наукові тенденції у використанні мережі інтернет під час виявлення та розслідування злочинів / А. О. Панасюк** // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Серія : Юриспруденція : зб. наук. пр. — Одеса, 2019. — Вип. 37.— С. 146-148. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17425-37** Досліджено наукові тенденції у використанні мережі Інтернет під час виявлення та розслідування злочинів. Визначено множинність підходів до використання мережі Інтернет під час виявлення та розслідування злочинів. У рамках дослідження генезису наявних концепцій, учень і підходів до мережі Інтернет установлено, що їх розвиток ішов від розгляду кількісних характеристик до якісних показників. Виділено основні етапи формування наукових підходів до мережі Інтернет. Текст: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc37/38.pdf>

34. **Повноваження прокурора щодо визначення меж судового розгляду : матеріали круглого столу 22 листоп. 2019 р. / Ген. прокуратура України, Нац. акад. прокуратури України ; [уклад. С. І. Мінченко та ін.]. — Київ : Нац. акад. прокуратури України, 2019. — 118 с. - **Шифр зберігання в Бібліотеці: Б361356** Захід організовано з метою об'єднання зусиль науковців і практичних працівників для здійснення комплексного аналізу сучасного стану інституту меж судового розгляду, вирішення проблемних питань застосування цього інституту під час розгляду кримінальних проваджень у судовому порядку та вироблення рекомендацій з удосконалення кримінального процесуального законодавства України.**

35. **Попко В. В. Захист свідків і потерпілих осіб у транснаціональному кримінальному праві / Вадим Вікторович Попко**

// Наук. зап. ін-ту законодавства Верхов. Ради України. – 2019. – № 4. — С. 57-69. *Розглянуто міжнародні стандарти захисту свідків та потерпілих осіб у сфері кримінального судочинства, які слугують моделлю для національної системи кримінального правосуддя і втілені у деклараціях, конвенціях, угодах, резолюціях, рекомендаціях та інших міжнародних актах. Важливу роль у їх розробці відіграють міжнародні організації, зокрема Організація Об'єднаних Націй, Рада Європи, Європейський Союз, Міжнародний кримінальний суд та інші. Проаналізовано документи та рішення, ухвалені конгресами ООН з питань запобігання злочинності та поводження із правопорушниками: Каракаська декларація 1980 р., Міланський план дій 1985 р., Декларація основних принципів правосуддя для жертв злочинів і зловживань владою 1985 р., в якій викладені основні принципи захисту свідків та потерпілих осіб у транснаціональному кримінальному праві, та інші документи. Особливу увагу приділено Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р., в якій містяться положення щодо захисту свідків та потерпілих у зв'язку зі здійсненням транснаціональних злочинів.*

36. Попко В. В. Принципи транснаціонального кримінального права у світлі міжнародного права / В. В. Попко // Актуал. проблеми міжнар. відносин : зб. наук. пр. / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т міжнар. відносин. — Київ, 2018. — Вип. 136. — С. 36-47. — *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14913-136* Висвітлено системні аспекти основних принципів транснаціонального кримінального права у світлі трансформації міжнародного права. Досліджено фундаментальні принципи міжнародного права й, зокрема, міжнародного кримінального права, які розглянуто комплексно й системно у тісному зв'язку з принципами внутрішнього державного кримінального і кримінально-процесуального права. Зазначено про необхідність юридичного закріплення доволі великої кількості його принципів. Розкрито зміст основоположних кримінально-правових принципів, зокрема, принцип «немає злочину без вказівки на те у законі»,

принцип індивідуальної кримінальної відповідальності, принцип недопустимості посилення на офіційне чи посадове становище особи, заборона повторного притягнення до відповідальності особи за здійснення одного й того ж злочину по міжнародному кримінальному праву, здійснення правосуддя тільки судом, гласність судового розгляду та право на захист, рівність осіб перед кримінальним законом і судом, принципи дії кримінального закону у часі та просторі (принцип незастосування строків давності, територіальний принцип дії міжнародного кримінального права) тощо. Особливу увагу приділено змісту принципу універсальної кримінальної юрисдикції стосовно транснаціональних кримінальних злочинів, закріплених у Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. Підсумовано висновку, що принципи транснаціонального кримінального права узгоджені між собою і визначають основні характеристики транснаціонального кримінального права і напрямки кримінальної політики.

Текст:

http://www.library.univ.kiev.ua/ukr/host/viking/db/ftp/univ/apmv/apmv_2018_136.pdf

37. Попко В. Кримінально-правова юрисдикція та її принципи у транснаціональному кримінальному праві / Вадим Попко // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 238-247. *Розглянуто принципи кримінально-правової юрисдикції та їх застосування в транснаціональному кримінальному праві на основі універсальних та регіональних конвенцій про транснаціональну злочинність. Акцентовано увагу на проблемі визначення поняття «юрисдикція», його різних тлумаченнях. Обґрунтовано актуальність дослідження у зв'язку з безпрецедентним зростанням транснаціональної злочинності. Проаналізовано поняття «юрисдикція» і його зв'язок із термінами «компетенція» і «суверенітет». Розглянуто найбільш поширені доктринальні підходи до принципів кримінально-правової юрисдикції: територіальний принцип, особистісний принцип (активний і пасивний),*

принцип захисту, універсальний принцип. Інші принципи кримінально-правової юрисдикції, які сформувалися як у доктрині, так і на практиці, розглянуто у зв'язку із різноманітністю ситуацій, що потрапляють до її сфери, зокрема, розрізняють суб'єктивні та об'єктивні принципи територіальності, принцип прапора, представницький принцип або принцип поділу компетенцій, а також принцип дії. Проаналізовано юрисдикційні норми універсальних та регіональних конвенцій у галузі транснаціонального кримінального права, зокрема, ст. 15 Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15 листопада 2000 р..

38. **Романцова С. В. Форми проявів сексуального насильства щодо дітей** / С. В. Романцова // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 102-106. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Розглянуто родові та видові форми проявів сексуального насильства щодо дітей. Проаналізовано класифікацію проявів сексуального насильства щодо дітей (за наявністю (відсутністю) фізичного контакту з дитиною; за сферою, де вчинено сексуальне насильство щодо дитини; за специфікою форм проявів сексуального насильства щодо дитини тощо). Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

39. **Сергієвський С. К. Генеза вітчизняного законодавства про кримінальну відповідальність за державну зраду** / С. К. Сергієвський // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. — Харків, 2019. — Вип. 37. — С. 168-184. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14628-37** Проаналізовано історичний аспект кримінальної відповідальності за державну зраду в Україні від часів Київської Русі. Генезу виникнення та трансформації цього правового феномену вивчено на матеріалі статутів Великого князівства Литовського, кодифікованих кримінальних законів Російської імперії, кримінальних кодексів радянської доби. Стверджено, що зміни, які відбувалися на вітчизняних теренах у кримінальному законі про державну зраду, значною мірою зумовлювалися політичними характеристиками держави, безпеку якої він був покликаний

охороняти. Зазначено, що всі кримінальні кодекси Української Радянської Соціалістичної Республіки не були, власне, вітчизняними законами. Вони уклалися суворо відповідно до циркулярів союзної влади з Москви, які базувалися на принципі політичної доцільності. Фактично ці норми українського кримінального законодавства були скопійовані з Кримінального кодексу РСФСР. Тому в Україні в 1920–1950 рр. поняття «контрреволюційні злочини» було введено до кримінального права. Була створена відповідна глава Кримінального кодексу, яка включала й зраду Батьківщини. В результаті ідеї класової боротьби стали нормами кримінального права та застосовувались як інструмент політичних репресій. Тому в Україні в 1920–1950 рр. поняття «контрреволюційні злочини» було введено в кримінальне право. Був створений відповідний розділ Кримінального кодексу, який включає зраду Батьківщині. В результаті ідеї класової боротьби стали нормами кримінального права і використовувалися як інструмент політичних репресій. На підставі проведеного дослідження зроблено висновок про необхідність удосконалення чинного кримінального законодавства України з урахуванням історичного досвіду притягнення до кримінальної відповідальності за державну зраду і відповідно до сучасних загроз національній безпеці України.

Текст:

<http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178539>

40. **Сердюк Є. В. Кримінальні правові та процесуальні аспекти причинності в Україні** / Є. В. Сердюк, В. П. Сердюк // Наук. вісн. Міжнар. гуманітар. ун-ту. Серія : Юриспруденція : зб. наук. пр. — Одеса, 2019. — Вип. 37.— С. 129-132. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17425-37**
Досліджено законодавче закріплення поняття причинного зв'язку у кримінальному праві та визначення причинного зв'язку як обставини, яка підлягає доказуванню у кримінальному провадженні України. Проаналізовано філософські та кримінальні правові і процесуальні аспекти розвитку причинного зв'язку у філософії та кримінальному праві. Обґрунтовано пропозиції щодо введення нової норми ст. 15-1 у Кримінальний кодекс

України, у якій слід закріпити запропоноване авторське поняття причинного зв'язку. Запропоновано додати п. 7 до ст. 91 ч.1 КПК України, у якому викласти додаткову обставину, яка підлягає доказуванню у кримінальному провадженні України, у такій редакції: «встановлення причинного зв'язку у злочинах з матеріальним складом». Текст: <http://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc37/34.pdf>

41. **Слюсар Д. Ю. Поняття, сутність та особливості жіночої злочинності** / Д. Ю. Слюсар // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 107-109. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Розглянуто поняття та сутність жіночої злочинності, її особливості. Проаналізовані зміни і стан соціально-економічних і психологічних процесів, а також побутових умов українських жінок дав змогу виділити низку причин злочинності серед жінок в Україні. Зроблено висновок про те, що жіноча злочинність є стійкою складовою частиною загальної злочинності, розвивається паралельно з нею і має специфічні тенденції та закономірності. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

42. **Степанюк А. Ф. Право на особистий простір у кримінально-виконавчих установах** / А. Ф. Степанюк // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. — Харків, 2019. — Вип. 37. — С. 73-92. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14628-37** Акцентовано увагу на тому, що за міжнародними документами під час розміщення ув'язнених, надання місць для сну, необхідно ставитися до них з повагою людської гідності із забезпеченням можливості усамітнення в окремому приміщенні. Між тим кримінально-виконавче законодавство України, практика виконання покарання у вигляді позбавлення волі, просторова структура виправних колоній не надають такої можливості. З моменту свого запровадження у 1920 році позбавлення волі передбачає лише колективне утримання засуджених спочатку у бараках, тепер у гуртожитках, що є матеріальним втіленням ідеї виправлення засуджених «в

колективі і через колектив». Ні про який особистий простір засудженого не йдеться, оскільки розміщення у гуртожитках, де житлова площа надається у 4 кв. м, виключає можливість усамотнення як удень, так і вночі. За таких умов результатом проживання засуджених у гуртожитках через велику скупченість людей в обмеженому просторі є прояв серед них тривожно-депресивних, негативно-депресивних і негативно-істеричних реакцій. Розроблено пропозиції, спрямовані на усунення недоліків позбавлення волі з відбуванням його у виправних колоніях, для того, щоб на зміну позбавленню волі, що передбачає проживання засуджених у гуртожитках, прийшло тюремне ув'язнення, яке надає особистий простір в окремій кімнаті для кожного ув'язненого. Викладений матеріал дозволяє надати такі пропозиції: необхідно відмовитися від запровадженого ще у 1920 р. Тимчасовою інструкцією Нарком'юсту такого виду покарання, як позбавлення волі; замість позбавлення волі має бути покарання у вигляді тюремного ув'язнення лише за насильницькі злочини проти особи; з урахуванням негативного впливу на здоров'я особи, тривалої ізоляції максимальний строк ув'язнення не може бути більше п'яти років; необхідно виключити можливість застосування тюремного ув'язнення до неповнолітніх; настала потреба відмовитись від «ідеальної зони» і запровадити нову для України архітектурну модель в'язниці, де не буде розміщення засуджених у гуртожитках, а кожний ув'язнений буде забезпечений для проживання окремою кімнатою готельного типу, що відповідатиме Європейським тюремним правилам, з дотриманням санітарно-гігієнічних вимог до житлової площі і кубатури приміщення хоча б на рівні XIX ст., який був в одиночних келіях царських тюрем, тобто площею не менше 10 кв. м і відповідно кубатурою не менше 28 куб. м.

Текст:

<http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178539>

43. Черенков А. Криміналістична характеристика суб'єкта декларування недостовірної інформації / Артур Черенков // Підприємництво, госп-во і право. – 2019. – № 7. — С. 222-226. Розглянуто

криміналістичну характеристику підозрюваних та обвинувачених у декларуванні недостовірної інформації та розкрито основні елементи характеристики через систематизацію, диференціацію та аналіз вчинення злочину, передбаченого ст. 366-1 Кримінального Кодексу України («Декларування недостовірної інформації»). Основну увагу зосереджено на розкритті криміналістичної характеристики особи, яка внесла недостовірну інформацію до декларації, залежно від моменту набуття та позбавлення статусу, зокрема, особи, уповноваженої на виконання функцій держави та органів місцевого самоврядування. Встановлено, що суб'єктом декларування недостовірної інформації здебільшого є громадяни України, чоловічої статі, несудимі, які досягли 20 років і більше, переважно мають вищу освіту, досвід роботи у певній сфері службової діяльності. Аргументовано, що для методики розслідування декларування недостовірної інформації важливе значення мають окремі спеціальні риси особи злочинця: статус службової особи; мотиви та мета злочинної діяльності; наявність значних фінансових можливостей, які можна використати як для забезпечення високого рівня надання правової допомоги, так і організації протидії розслідуванню; наявність корупційних зв'язків в органах державної влади, зокрема, серед правоохоронних органів; вчинення злочинів одноособово.

44. **Шило О. Г. До питання якості кримінального процесуального законодавства, що регулює порядок апеляційного оскарження ухвал слідчого судді / О. Г. Шило, О. В. Верхогляд-Герасименко, О. І. Марочкін // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. / Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Харків, 2019. – Вип. 37. – С. 103-120. – *Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп14628-37* Досліджено нормативний зміст засади судочинства, передбаченої п. 8 ч. 2 ст. 129 Конституції України – «забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення» в аспекті її реалізації при отриманні судового захисту прав, свобод і законних інтересів учасників**

кримінального провадження під час досудового розслідування. Розглянуто питання щодо можливості апеляційного оскарження ухвали слідчого судді, що постановляється за результатами розгляду скарги на бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви про вчинення кримінального правопорушення. Наведено правові позиції Європейського суду з прав людини та Конституційного Суду України стосовно судового захисту прав, свобод і законних інтересів осіб. Викладено основні тенденції вітчизняної судової практики розгляду скарг на бездіяльність органів досудового розслідування, а також апеляційного та касаційного оскарження ухвал слідчого судді за результатами їх розгляду. Проаналізовано проблему достатності засобів судового контролю за дотриманням прав і свобод людини при допущенні бездіяльності слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви і повідомлення про кримінальне правопорушення. З огляду на заявлену проблематику досліджено якість кримінального процесуального законодавства, що регулює порядок апеляційного оскарження ухвал слідчого судді. Зроблено висновок про те, що законодавче обмеження можливості апеляційного оскарження зазначеної ухвали слідчого судді не відповідає Конституції України та європейським стандартам судочинства. На підставі проведеного дослідження доведено, що кримінальним процесуальним законом має бути передбачено можливість апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про відмову у задоволенні скарги на бездіяльність слідчого, прокурора, що полягає у невнесенні до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомостей про кримінальне правопорушення, і, відповідно, апеляційного перегляду такої ухвали, оскільки вона перешкоджає доступу особи до правосуддя, чим, власне, обумовлюється її виняткове значення в аспекті захисту прав і свобод людини. . Текст: <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/178539>

45. Шкодяк А. І. **Поняття та значення кримінально-правової компаративістики** / А. І. Шкодяк // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. Серія : Право. — Ужгород, 2019. — Вип. 55, т. 2. — С. 115-119. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп16060-55/2** Розкрито історичний розвиток та природу юридичної та кримінально-правової компаративістики. Висвітлено предмет, цілі, форми та систему проведення кримінально-правових компаративістських досліджень. Текст: http://www.visnyk-juris.uzhnu.uz.ua/file/No.55/part_2/No.55-2.pdf

46. Шова І. О. **Показання з чужих слів як новий доказ у кримінальному процесі України** / І. О. Шова // Вісн. Чернівец. ф-ту Нац. ун-ту "Одес. юрид. акад." . — Чернівці, 2019. — Вип. 2. — С. 171-178. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17761-2(2019)** Проаналізовано актуальні питання, що пов'язані з використанням показань з чужих слів як новий водночас не досконало досліджений доказ у кримінальному провадженні України. Звернено увагу на ті новації законодавства, які потребують наукового осмислення та тлумачення відповідно до законодавства провідних країн Англії та США.

47. Юрчишин Ю. В. **Повноваження прокурора у кримінальних провадженнях про корупційні правопорушення** / Вісн. Чернівец. ф-ту Нац. ун-ту "Одес. юрид. акад." . — Чернівці, 2019. — Вип. 2. — С. 187-195. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: Бп17761-2(2019)** Досліджено повноваження прокурора спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП) в протидії корупції в Україні. Розкрито особливості реалізації кримінально-правових і процесуальних повноважень прокурора у сфері антикорупційної діяльності, які переважно виявляються у процесуальному керівництві досудовим розслідуванням корупційних правопорушень. З'ясовано, що нині прокурорський нагляд за дотриманням законів здійснюється не у всіх сферах протидії корупції, а лише при проведенні оперативно-розшукової діяльності та досудового слідства.

48. **Яременко О. Погляд із середини на деякі актуальні питання: зміни до антикорупційного законодавства та фінансовий контроль** / Олена Яременко, Сергій Яременко // Місц. самоврядування. — 2019. — № 11 (листоп.). — [Електронні дані]. *У контексті зростання активності в антикорупційній політиці, акцентовано увагу на змінах до антикорупційного законодавства, які відбулися майже через 5 років після того, як 14 жовтня 2014 року було прийнято Закон України "Про запобігання корупції". Висвітлено ключові положення, ініційованого Президентом України Володимиром Зеленським, Закону України від 02. 10. 2019 № 140-IX "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції". Як зазначено у Пояснювальній записці, необхідність розробки Закону викликана насамперед неефективною роботою Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК) і потребою подальшого вдосконалення законодавчого регулювання його діяльності. Детально розглянуто зміни, які вносяться вищезазначеним Законом до: Кодексу України про адміністративні правопорушення (зокрема, наведено перелік правопорушень, складання протоколів на які розмежовано між Національною поліцією та НАЗК), Кримінального кодексу, до Закону № 1700 "Про запобігання корупції" та інших законодавчих актів. Наведено приклади прийнятих рішень НАЗК щодо порушень антикорупційного законодавства в частині фінансового контролю. Текст: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ms/2019/november/issue-11/article-105399.html>*

**Підготовлено відділом інформаційного забезпечення органів влади
Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого**

Відповідальний за випуск: Зайченко Н. Я.

15.01. 2020